

*
* *
*

Отъ онова време, когато БУС завоеваваше „придобивки“, до сега минаха доста много години. Организацията на учит. и служ. по Н. Просвѣта е извадена насилствено отъ строя на учителскитѣ борби, а БУС и другитѣ му събратя продължаватъ да живѣятъ, и, не смущавани отъ никого, свободно да развиватъ съ пълна пара своята професионална борба и да извоюватъ „нови придобивки“ за професията, обаче какво виждаме въ действителностъ? Животътъ, този неподкупенъ и безпощаденъ изобличител на всички заблуждения, днесъ дойде да опровергае политиката и тактиката на БУС и да подчертае дебело фалимента на амстердамския синдикаленъ реформизмъ.

Отъ прословутитѣ „съюзни придобивки“ днесъ не е останалъ нито поменъ: учителството, особено това отъ първоначалнитѣ училища и прогимназиитѣ, тѣже въ небивала материална мизерия, лишено е отъ всѣкаква политическа и педагогическа свобода и е подхвърлено на систематиченъ тероръ. Презъ 1885 год. на учителъ съ завършено срѣдно образование, при единъ неимовѣрно ефтинъ животъ, се плащаше 1200 лв. годишна заплата, която, по днешния курсъ на лева, се равнява на 36,000 лв., когато днесъ, при извънредно поскъпнѣлъ животъ, учителътъ отъ първоначалното училище получа 24,000 лв. годишно, отъ които, като се приспадатъ всевъзможнитѣ одръжки, оставатъ му около 1600 лв. месечно или 54 лв. дневно, съ които не може да задоволи дори най-сжщественитѣ си животински нужди, за да може да диша и да носи „тежкия кръстъ“ на народната просвѣта, подъ бремето на който брутално и безпощадно е смачканъ. Пъкъ и тѣзи мизерни 1600 лв. ги получава следъ 3—4 или 5 месеца!

Ако се обърнемъ и погледнемъ, какво е положението на учителовия братъ — индустриалния пролетариатъ, ние ще констатираме, че и той, наравно съ учителя, е въ сжщото непоносимо материално и правово положение, за да дойдемъ неминуемо пакъ до заключението, че положението и на единия и на другия е еднакво лошо; че едни и сжщи закони на съвременното буржуазно общество урегулирватъ тѣхното материално и правово положение, че умственитѣ и физическитѣ пролетарии сж „братя по участь“ и че борбата си трѣбва да водятъ въ най-близъкъ контактъ *върху почвата на класовата борба*, за да могатъ да извоюватъ действително не само професионални придобивки, а и пълното си освобождение отъ гнета и експлоатацията на разлагащето се капиталистическо общество. Обаче, на това разбиране на професионалната борба сж чужди и преднамѣрено враждебни не само ръководителитѣ на сжществуващитѣ учителски професионални съюзи, но и голѣма частъ отъ съюзното учителство, понеже никога неговитѣ фашизирани водители не сж му обяснили неговото истинско положение въ съвременното общество, нито пъкъ иматъ интересъ да му го обяснятъ, защото сж на служба при учителитѣ господари и угнетители; защото сж на фронта на буржуазната класова държава. Това, което не сж сторили до сега, нито пъкъ ще сторятъ въ бъдаще водителитѣ, трѣбва да го извършатъ класосъзнателнитѣ учители, които членуватъ въ БУС, КУС и НУС или пъкъ следватъ учителската про-